

Београд - Већина факултета није тачно дефинисала за шта школује кадрове, не организује студентима озбиљну праксу и предавања се одвијају у великим групама, пише "Блиц".

Ово су, по мишљењу Србијанке Турајлић, професорке ЕТФ-а у Београду и некадашњег помоћника министра просвете, највећи проблеми високог образовања у Србији.

Основни проблем је то што наши факултети нису дефинисали које кадрове желе да школују, односно какво ће знање стећи особа која заврши одређени факултет.

"Мислим да се на већини факултета школују истраживачи и научници, а њихов удео на тржишту рада је мањи од пет одсто. Морамо да почнемо да се бавимо школовањем и усмеравањем оних 95 одсто. Ако је амбиција земље да школује кадрове за истраживаче и научнике који ће правити каријере у водећим светским установама, онда ми имамо добар систем. Међутим, ако је амбиција да школују људе који ће развијати нашу привреду и учинити да она буде конкурентна са светом, онда се плашим да наш систем није томе подређен", наводи професорка Турајлић.

Проблем представља и то што студенти иду на предавања и вежбе у сувише великим групама, као и то што на већини факултета не постоји адекватна пракса.

"Непостојање жеље да се обезбеди континуирано учење током наставе је велики проблем, а то се односи на организацију факултета. Морали би да смање број студената у групама јер би тако био квалитетнији рад, а мислим да би требало продужити и трајање наставе за барем месец дана у сваком семестру. Такође, требало би смањити број испитних рокова на један по семестру и евентуално један резервни. Кад би се то десило, онда би се заиста подигла ефикасност студирања", каже она.

"Трећи проблем је то што овде вештинама називају способност за тимски рад, креативност и разумевање проблема. То су вештине које су важне за посао исто колико и чврсто теоријско знање. И кроз многа истраживања је утврђено да се ове вештине не могу стећи без праксе, а код нас нигде нема озбиљне праксе", наводи Слободанка

Турајлић.

(Блиц)